

Arrest

nr. 284 322 van 6 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat K. STOROJENKO en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij, D. A., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Rustavi. U bent van Georgische origine. U bent op 07/10/2021 getrouwd met A', N. (...) ((...)B). Uw vrouw heeft een Georgische vader en een Armeense moeder. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

U ontmoette uw vrouw in Georgië. Haar familie van Armeense origine was tegen jullie relatie. U werd een aantal keer gebeld door de neef of de man van de nicht van uw vrouw. Hij bedreigde u en zei dat hij er

alles aan zou doen om ervoor te zorgen dat u en uw vrouw niet meer samen zouden zijn. U besliste daarop in het geheim te trouwen en kort daarna het land te verlaten.

Daarnaast haalt uw vrouw ook aan dat zij sinds haar jeugd zowel fysiek als seksueel misbruikt werd door haar vader. Haar vader verbood haar om ooit te trouwen. Ze vreest ook door haar vader vervolgd te worden bij terugkeer naar Georgië.

U vertelt tot slot ook dat u in uw jeugd familiaal geweld hebt gekend door uw oom die bij jullie in huis woonde en een alcohol probleem had.

Op 14 oktober 2021 verliet u samen met uw vrouw Georgië en reisden jullie naar België. Op 10 januari 2021 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs en huwelijksakte voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië dat de Armeense familie van uw vrouw er alles aan zal doen om jullie uit elkaar te halen, misschien tot fysiek geweld aan toe (A. (...) I, p.7). Daarnaast vreest uw vrouw opnieuw mishandeld te worden door haar vader (A'. (...) I, p.8), en vreest u mishandeld te worden door uw oom (A. (...) II, p.6). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jullie voorgehouden vrees, en wel omwille van de volgende redenen.

Ten eerste toont de beweerde vervolging door uw schoonfamilie omwille van uw religie en etnie, een ernstig gebrek aan logica. U verklaart dat de familie van uw vrouw wilde dat hun dochter met een Armeense man trouwde, omwille van het verschil in religies en tradities (A. (...) I, p.7). Echter moet opgemerkt worden dat uw vrouw net als u Georgisch-orthodox is, en jullie dus dezelfde religie hebben (A'. (...) I, p.3). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom haar familie bezwaar zou maken tegen uw religie. Ten tweede is de Armeense moeder van uw vrouw zelf samen geweest met een Georgiër. De familie van uw vrouw was ook tegen die relatie gekant, maar de ouders van uw vrouw gingen tegen de wil van haar familie in en besloten toch samen te zijn, zonder ernstige gevolgen (A'. (...) I, p.6). Gevraagd waarom de familie van uw vrouws moeder haar zou laten begaan, terwijl uw vrouw en u dan een ernstig risico op vervolging zouden lopen, antwoordt u naast de kwestie door te herhalen dat "ze echt alles zullen doen om ons te scheiden" (A. (...) I, p.7). Deze verklaring raakt uiteraard kant noch wal. Uw vrouw wijst er op haar beurt op dat haar eigen moeder een relatie had met een Georgische man, namelijk haar vader, die gewelddadig was, waardoor haar moeder dacht dat alle Georgische mannen zo zijn, en ze dus niet wilde dat haar dochter een relatie had met een Georgische man (A'. (...) II, p.6). Wederom doet deze redenering de wenkbrauwen fronsen. Bijgevolg ontbeert het bezwaar van uw schoonfamilie tegen uw religie en etnie iedere logica. Ook het feit dat uw vrouw zélf een Georgische vader heeft, bevestigt de ongeloofwaardigheid van de aard van de bezwaren die uw schoonfamilie tegen u zou hebben.

Verder voert u aan dat u aan de ziekte alopecia lijdt en dat de familie van uw vrouw ook dit niet goed vond. U weet niet of het om uw uiterlijk ging of dat haar familie negatieve dingen zocht bij u (A. (...) I, p.7). Uw vrouw voert aan dat haar familie misschien dacht dat het niet zou genezen of besmettelijk is (A'. (...) I, p.8, II, p.6). Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u geen enkel medisch attest neerlegt dat uw ziekte bevestigt, noch is ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan uw uiterlijk zichtbaar dat u aan deze ziekte zou lijden. Het gegeven dat u aan alopecia zou lijden wordt door u dus op geen enkele manier gestaafd. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw ziekte, dient echter opgemerkt te worden dat ook deze ziekte als bezwaar tegen jullie relatie weinig ernstig is.

Niettegenstaande de weinig geloofwaardige oorzaken, is het mogelijk dat de familie van uw vrouw niet blij was met jullie relatie. Echter kan er geen enkel ernstig geloof worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die jullie omwille van de relatie zouden hebben gekend. U verklaart dat de Armeense neef of de man van de nicht van uw vrouw u via de telefoon bedreigde (A. (...) I, p.6). Later denkt u dan weer dat het misschien haar vader was die u opbelde (A. (...) II, p.6), maar eigenlijk weet u niet zeker wie het was. U zegt in totaal drie of vier keer telefonisch bedreigd te zijn geweest (A. (...) II, p.5). Uw vrouw

daarentegen weet wel zeker dat het haar oom was die u belde (A'. (...) II, p.6-7). Opvallend genoeg weet zij wel niet dat het om meerdere telefonische bedreigingen ging (A'. (...) II, p.7). Wanneer uw vrouw geconfronteerd wordt met uw verklaringen over de meerdere telefonische bedreigingen, zegt ze dat ze niet wist dat u meerdere keren bedreigd werd (A'. (...) II, p.7). Uiteraard is het niet ernstig te beweren dat jullie hierover niet gepraat of overlegd hebben. Bovenstaande vaagheden en tegenstrijdigheden over zulke eenvoudige vervolgingsfeiten, die zogezegd de oorzaak uitmaken van jullie vlucht uit jullie land van herkomst, zijn nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Daarnaast vreest uw vrouw bij terugkeer naar Georgië opnieuw mishandeld te worden door haar vader (A'. (...) I, p.8). Gevraagd wanneer zij door haar vader mishandeld werd, antwoordt zij "twee jaar geleden" (A'. (...) I, p.6). Hierna zou ze alle contact met hem verbroken hebben (A'. (...) I, p.7). Met deze verklaringen wekt ze sterk de indruk dat de mishandeling op een specifiek moment plaatsvond, twee jaar geleden. Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud zegt ze echter plots dat haar vader dit soort gedrag al stelde sinds haar kinderjaren, zolang ze zich kon herinneren (A'. (...) II, p.4). Het is echter bijna onmogelijk om een beeld te schetsen van haar relatie met haar vader doorheen haar jeugd, of hoe het contact tussen hen plaatsvond. Haar vader woonde nooit bij haar in huis, maar ze sprak wel wekelijks of om de twee weken met hem af (A'. (...) II, p.3-4). Gevraagd waar dat contact op die momenten uit bestond, antwoordt ze: "We zien elkaar. Hij nam mij en oefende geweld uit op mij." Gevraagd waar zij samen afspraken, zegt ze bij de Tbilisi Zee. Gevraagd of zij haar hele jeugd lang altijd als ze met haar vader afsprak, naar de Tbilisi Zee gingen, antwoordt zij: "Ja, alsof hij mij leerde autorijden." Wanneer wederom getracht wordt om een algemeen beeld te krijgen van uw vrouw met haar vader op een gewoon contactmoment, verwijst zij plots opnieuw naar een specifiek moment twee jaar en zegt ze: "Ik was zestien of zeventien, en hij oefende geweld uit." Gevraagd naar de context waarin dit gebeurde, bevestigt ze wederom dat het in de auto gebeurde. Gevraagd of zij, sinds zij klein was, wekelijks met haar vader afsprak in de auto, waarbij hij dan telkens grensoverschrijdend verdrag vertoonde, antwoordt zij bevestigend (A'. (...) II, p.4). Het klinkt echter weinig aannemelijk dat het wekelijkse contact van uw vrouw sinds kindsbeen met haar vader had, erin bestond dat ze samen in een auto naar de Tbilisi Zee gingen "alsof hij haar leerde autorijden". Bovenstaande vage en divergerende verklaringen weten allerminst te overtuigen. Daarbij komt nog eens dat zij tegenstrijdig is over de keren dat ze haar vader nog gezien zou hebben de afgelopen twee jaar, nadat ze alle contact met hem verbrak. Initieel vertelt ze dat ze haar vader nog één keer zag toen hij bij haar aan haar school stond op te wachten, maar toen hebben ze niet met elkaar gesproken (A'. (...) II, p.5). Later verandert ze haar verklaring echter, en zegt ze dat haar vader haar na het verbreken van het contact nog vertelde dat zij geen relatie met u mocht hebben, en dit deed hij toen hij op haar aan het wachten was aan de school (A'. (...) II, p.8). Geconfronteerd met het feit dat ze eerder verklaarde dat ze die keer aan de school niet met haar vader had gepraat, zegt ze plots dat hij meerdere keren op haar stond te wachten en haar ook berichten stuurde (A'. (...) II, p.8). Bovenstaande divergerende verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrouw vrees voor haar vader.

Tot slot haalt u ook aan dat u vreest om vervolgd te worden door uw oom, die in uw kindertijd gewelddadig tegen u was, en die een alcoholprobleem heeft (A'. (...) II, p.6). Echter haalt u deze vrees pas aan op het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, hetgeen nefaste gevolgen heeft voor de geloofwaardigheid van deze vrees. Gevraagd waarom u nooit eerder over deze problemen vertelde, noch bij DVZ, noch bij uw vorige persoonlijke onderhoud op het CGVS, antwoordt u dat u gespannen was tijdens de interviews, maar nu de kans had om het te zeggen (A'. (...) II, p.7). Uiteraard is stress geen afdoende verklaringen voor de totale ommissie van een bepaalde vrees voor vervolging. Hierbij komt nog eens dat u er wederom niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over voornoemde beweerde geweld door uw oom. Zo zegt u initieel dat het jaren geleden plaatsvond, maar dat u daarna alleen woonde (A'. (...) II, p.6). Gevraagd of u nog problemen heeft gekend met uw oom sinds u niet meer thuis woonde, antwoordt u: "Ja, nog één keer is hij naar het werk van mijn moeder gegaan... Daar heeft hij alles kapot gemaakt." Uzelf zou daarbij aanwezig geweest zijn nadat hij u gedwongen had om mee te komen. Gevraagd of u op dat moment nog thuis woonde, antwoordt u bevestigend (A'. (...) II, p.7). Gevraagd of er dan ook nog ooit iets gebeurd is met uw oom nadat u niet meer thuis woonde, antwoordt u: "Ja, dat was wat ik nu net vertelde, ik had het eventjes niet door." (A'. (...) II, p.7). Bovenstaande divergerende en onduidelijke verklaringen maken dat er ernstige twijfels bestaan over oom zijn gewelddadig gedrag naar u toe, en geen enkel ernstig geloof kan worden gehecht aan de bewering dat u hier nog mee geconfronteerd zou zijn geweest nadat u niet meer thuis woonde.

Zelfs indien enig geloof zou worden gehecht aan u en uw vrouw haar beweerde vrees voor uw vrouw haar Armeense familie, of voor haar vader, of voor uw oom, -quod non- dient opgemerkt te worden dat jullie op bescherming zouden kunnen rekenen van de Georgische autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen

te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat jullie bescherming gezocht hebben, maar deze niet gekregen hebben. U slaagt hier echter niet in. U wijst er op dat uw schoonvader een politieagent is in Georgië (A. (...) II, p.6). U laat het echter na om ook maar enig bewijsstuk neer te leggen van zijn beroep. Ook hebben u en uw vrouw weinig tot geen verdere info over zijn werk als agent. Uw vrouw weet enkel waar zijn politiekantoor gelokaliseerd was, en dat hij "met auto's rondreed" (A'. (...) II, p.5). Het profiel van uw schoonvader als politieagent is dan ook een loutere blote bewering, die u op geen enkele manier staft met objectieve stukken of gedetailleerde verklaringen. Echter, zelfs indien aangenomen zou worden dat uw schoonvader effectief bij de politie werkt, betekent dit niet vanzelf dat uw schoonvader daardoor vrijgesteld is van gerechtelijke vervolging. Zoals blijkt uit de beschikbare COI zijn er meerdere controleorganen en instanties waartoe een burger zich voor zijn rechtsbescherming in Georgië kan richten. U heeft echter geheel nagelaten dit te doen, waardoor u geenszins hard maakt dat u bij terugkeer naar Georgië geen aanspraak zou kunnen maken op bescherming.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs en huwelijksakte staven uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist worden door het CGVS.
C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, N. A', zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/1, § 1 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur".

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2

februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen een beroep indienen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2022 waarbij hun verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. Bij een terugkeer naar Georgië vrezen verzoekende partijen de Armeense familie van tweede verzoekende partij die gekant is tegen hun relatie (administratief dossier, stuk 4, notities CGVS D. d.d. 08/04/2022, p. 7; administratief dossier, stuk 4, notities CGVS N. d.d. 08/04/2022, p. 5). Daarnaast vreest tweede verzoekende partij opnieuw mishandeld te worden door haar vader (notities CGVS N. d.d. 08/04/2022, p. 8). Ten slotte vreest eerste verzoekende partij mishandeld te worden door haar oom (notities CGVS D. d.d. 26/08/2022, p. 6).

2.2.5. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partijen, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengen waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

2.2.6. In de eerste plaats duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissingen verschillende pertinente vaststellingen worden gedaan die de geloofwaardigheid van de door hen gevreesde problemen in Georgië ernstig ondermijnen. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen er niet in slagen desbetreffende bevindingen in een ander daglicht te stellen.

Aangaande de beweerde vervolging door hun (schoon)familie, stelt de Raad vooreerst samen met verwerende partij vast dat de door verzoekende partijen aangehaalde bezwaren die hun (schoon)familie zou hebben iedere logica ontberen. Immers wordt in de bestreden beslissingen desbetreffend terecht als volgt overwogen: *“Ten eerste toont de beweerde vervolging door uw schoonfamilie omwille van uw religie en etnie, een ernstig gebrek aan logica. U verklaart dat de familie van uw vrouw wilde dat hun dochter met een Armeense man trouwde, omwille van het verschil in religies en tradities (A. (...) I, p.7). Echter moet opgemerkt worden dat uw vrouw net als u Georgisch-orthodox is, en jullie dus dezelfde religie hebben (A'. (...) I, p.3). Er kan dan ook niet ingezien worden waarom haar familie bezwaar zou maken tegen uw religie. Ten tweede is de Armeense moeder van uw vrouw zelf samen geweest met een Georgiër. De familie van uw vrouw was ook tegen die relatie gekant, maar de ouders van uw vrouw gingen tegen de wil van haar familie in en besloten toch samen te zijn, zonder ernstige gevolgen (A'. (...) I, p.6). Gevraagd waarom de familie van uw vrouws moeder haar zou laten begaan, terwijl uw vrouw en u dan een ernstig risico op vervolging zouden lopen, antwoordt u naast de kwestie door te herhalen dat “ze echt alles zullen doen om ons te scheiden” (A. (...) I, p.7). Deze verklaring raakt uiteraard kant noch wal. Uw vrouw wijst er op haar beurt op dat haar eigen moeder een relatie had met een Georgische man, namelijk haar vader, die gewelddadig was, waardoor haar moeder dacht dat alle Georgische mannen zo zijn, en ze dus niet wilde dat haar dochter een relatie had met een Georgische man (A'. (...) II, p.6). Wederom doet deze redenering de wenkbrauwen fronsen. Bijgevolg ontbeert het bezwaar van uw schoonfamilie tegen uw religie en etnie iedere logica. Ook het feit dat uw vrouw zélf een Georgische vader heeft, bevestigt de ongeloofwaardigheid van de aard van de bezwaren die uw schoonfamilie tegen u zou hebben.”*

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift opnieuw benadrukken dat de familie van N. langs moederskant Armeens is en gekant is tegen hun relatie omdat D. een Georgiër is en naar de Georgisch Orthodoxe kerk gaat, alsook erop duiden dat hoewel Armeniërs en Georgiërs beiden christenen zijn, zij verschillende godsdiensten en aparte kerken hebben, bemerkt de Raad dat in de bestreden beslissingen reeds de pertinente opmerking wordt gedaan dat tweede verzoekende partij net als eerste verzoekende partij Georgisch-orthodox is. Door tweede verzoekende partij werd tevens aangegeven dat haar moeder haar religie aanvaardde alsook dat de religie van haar vader, die eveneens Georgisch-orthodox is, nooit een probleem vormde voor haar moeder (notities CGVS N. d.d. 08/04/2022, p. 3-4). Dat hun (schoon)familie, waaronder hun (schoon)moeder, een bezwaar zou hebben gehad tegen hun relatie omdat D. als Georgiër een andere religie heeft en naar de Georgisch Orthodoxe kerk gaat, houdt dan ook geen steek.

Evenmin biedt de herhaling van verzoekende partijen dat hun (schoon)familie ook gekant was tegen het huwelijk van de ouders van tweede verzoekende partij en dat zij omwille van dit huwelijk voortaan niets te maken wilden hebben met Georgiërs enig soelaas. Immers wordt er in dit verband reeds in de bestreden beslissingen op gewezen dat ondanks hun (schoon)familie ook tegen deze relatie gekant was, de ouders van tweede verzoekende partij toch besloten samen te zijn en dit zonder ernstige gevolgen. Dat verzoekende partijen wel een ernstig risico op vervolging zouden lopen omwille van hun relatie, maken zij op geen enkele manier aannemelijk.

Verder duidt de Raad erop dat inzake hun verklaring dat hun (schoon)familie ook een bezwaar had tegen eerste verzoekende partij omdat zij aan de ziekte alopecia lijdt in de bestreden beslissingen het volgende wordt gemotiveerd: *“Verder voert u aan dat u aan de ziekte alopecia lijdt en dat de familie van uw vrouw ook dit niet goed vond. U weet niet of het om uw uiterlijk ging of dat haar familie negatieve dingen zocht bij u (A. (...) I, p.7). Uw vrouw voert aan dat haar familie misschien dacht dat het niet zou genezen of besmettelijk is (A'. (...) I, p.8, II, p.6). Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u geen enkel medisch attest neerlegt dat uw ziekte bevestigt, noch is ten tijde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS aan uw uiterlijk zichtbaar dat u aan deze ziekte zou lijden. Het gegeven dat u aan alopecia zou lijden wordt door u dus op geen enkele manier gestaafd. Zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw ziekte, dient echter opgemerkt te worden dat ook deze ziekte als bezwaar tegen jullie relatie weinig ernstig is.”*

Hoewel thans op zich door de Raad niet betwist wordt dat eerste verzoekende partij aan de ziekte alopecia lijdt, gelet op de medische stukken die verzoekende partijen in dit verband bij hun verzoekschrift voegen (bijlage 3 van het verzoekschrift), onderstreept de Raad dat hoe dan ook onverminderd overeind blijft dat het weinig ernstig is dat hun (schoon)familie een bezwaar zou hebben tegen hun relatie omwille van deze

ziekte, laat staan in die mate dat ze hen zouden vervolgen. Dit geldt des te meer nu verzoekende partijen in hun verzoekschrift zelf aangeven dat *"indien de verzoeker een goede relatie zou hebben met zijn schoonfamilie zou zijn medische aandoening minder belangrijk en zou hij aanvaardt worden"*.

Ten slotte duidt de Raad erop dat verzoekende partijen evenmin de beweerde vervolgingsfeiten die zij omwille van hun relatie zouden hebben gekend aannemelijk maken, aangezien zij hierover vage en tegenstrijdige verklaringen afleggen. Door de commissaris-generaal wordt dienaangaande immers het volgende vastgesteld: *"Echter kan er geen enkel ernstig geloof worden gehecht aan de beweerde vervolgingsfeiten die jullie omwille van de relatie zouden hebben gekend. U verklaart dat de Armeense neef of de man van de nicht van uw vrouw u via de telefoon bedreigde (A. (...) I, p.6). Later denkt u dan weer dat het misschien haar vader was die u opbelde (A. (...) II, p.6), maar eigenlijk weet u niet zeker wie het was. U zegt in totaal drie of vier keer telefonisch bedreigd te zijn geweest (A. (...) II, p.5). Uw vrouw daarentegen weet wel zeker dat het haar oom was die u belde (A'. (...) II, p.6-7). Opvallend genoeg weet zij wel niet dat het om meerdere telefonische bedreigingen ging (A'. (...) II, p.7). Wanneer uw vrouw geconfronteerd wordt met uw verklaringen over de meerdere telefonische bedreigingen, zegt ze dat ze niet wist dat u meerdere keren bedreigd werd (A'. (...) II, p.7). Uiteraard is het niet ernstig te beweren dat jullie hierover niet gepraat of overlegd hebben. Bovenstaande vaagheden en tegenstrijdigheden over zulke eenvoudige vervolgingsfeiten, die zogezegd de oorzaak uitmaken van jullie vlucht uit jullie land van herkomst, zijn nefast voor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."*

In tegenstelling tot wat verzoekende partijen betogen in hun verzoekschrift, vormen het feit dat zij niet samenwoonden, dat eerste verzoekende partij nooit haar schoonfamilie heeft ontmoet en dat tweede verzoekende partij geen getuige was van de bedreigingen ten aanzien van haar man geen afdoende verklaring voor deze vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden. Immers wordt dienaangaande reeds in de bestreden beslissingen dienstig opgemerkt dat het niet ernstig is dat verzoekende partijen hierover niet gepraat of overlegd zouden hebben met elkaar.

Omtrent de vrees van tweede verzoekende partij om bij terugkeer naar Georgië opnieuw mishandeld te worden door haar vader, oordeelt de Raad dat ook aan deze vrees geen enkel geloof kan worden gehecht nu tweede verzoekende partij desbetreffend niet verder komt dan uitermate vage en bovendien tegenstrijdige verklaringen. Meer bepaald worden dienaangaande volgende bevindingen gedaan in de bestreden beslissingen: *"Daarnaast vreest uw vrouw bij terugkeer naar Georgië opnieuw mishandeld te worden door haar vader (A'. (...) I, p.8). Gevraagd wanneer zij door haar vader mishandeld werd, antwoordt zij "twee jaar geleden" (A'. (...) I, p.6). Hierna zou ze alle contact met hem verbroken hebben (A'. (...) I, p.7). Met deze verklaringen wekt ze sterk de indruk dat de mishandeling op een specifiek moment plaatsvond, twee jaar geleden. Tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud zegt ze echter plots dat haar vader dit soort gedrag al stelde sinds haar kinderjaren, zolang ze zich kon herinneren (A'. (...) II, p.4). Het is echter bijna onmogelijk om een beeld te schetsen van haar relatie met haar vader doorheen haar jeugd, of hoe het contact tussen hen plaatsvond. Haar vader woonde nooit bij haar in huis, maar ze sprak wel wekelijks of om de twee weken met hem af (A'. (...) II, p.3-4). Gevraagd waar dat contact op die momenten uit bestond, antwoordt ze: "We zien elkaar. Hij nam mij en oefende geweld uit op mij." Gevraagd waar zij samen afspraken, zegt ze bij de Tbilisi Zee. Gevraagd of zij haar hele jeugd lang altijd als ze met haar vader afsprak, naar de Tbilisi Zee gingen, antwoordt zij: "Ja, alsof hij mij leerde autorijden." Wanneer wederom getracht wordt om een algemeen beeld te krijgen van uw vrouw met haar vader op een gewoon contactmoment, verwijst zij plots opnieuw naar een specifiek moment twee jaar en zegt ze: "Ik was zestien of zeventien, en hij oefende geweld uit." Gevraagd naar de context waarin dit gebeurde, bevestigt ze wederom dat het in de auto gebeurde. Gevraagd of zij, sinds zij klein was, wekelijks met haar vader afsprak in de auto, waarbij hij dan telkens grensoverschrijdend verdrag vertoonde, antwoordt zij bevestigend (A'. (...) II, p.4). Het klinkt echter weinig aannemelijk dat het wekelijkse contact van uw vrouw sinds kindsbeen met haar vader had, erin bestond dat ze samen in een auto naar de Tbilisi Zee gingen "alsof hij haar leerde autorijden". Bovenstaande vage en divergerende verklaringen weten allerminst te overtuigen. Daarbij komt nog eens dat zij tegenstrijdig is over de keren dat ze haar vader nog gezien zou hebben de afgelopen twee jaar, nadat ze alle contact met hem verbrak. Initieel vertelt ze dat ze haar vader nog één keer zag toen hij bij haar aan haar school stond op te wachten, maar toen hebben ze niet met elkaar gesproken (A'. (...) II, p.5). Later verandert ze haar verklaring echter, en zegt ze dat haar vader haar na het verbreken van het contact nog vertelde dat zij geen relatie met u mocht hebben, en dit deed hij toen hij op haar aan het wachten was aan de school (A'. (...) II, p.8). Geconfronteerd met het feit dat ze eerder verklaarde dat ze die keer aan de school niet met haar vader had gepraat, zegt ze plots dat hij meerdere keren op haar stond te wachten en haar ook berichten stuurde (A'. (...) II, p.8). Bovenstaande divergerende verklaringen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrouw vrees voor haar vader."*

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift gewag maken van een “*potentieel ernstig psychologisch trauma*” in hoofde van tweede verzoekende partij, en menen dat hierdoor haar verklaringen gefragmenteerd en afgevlakt zijn, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partijen desbetreffend geen enkel medisch attest voorleggen. Zij tonen dan ook niet aan dat tweede verzoekende partij omwille van mentale problemen niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen en dat bovenstaande vaststellingen hieraan te wijten zouden zijn.

Wat nog de vrees van eerste verzoekende partij betreft om vervolgd te worden door haar oom, die in haar kindertijd gewelddadig tegen haar was, en die een alcoholprobleem heeft (notities CGVS D. d.d. 26/08/2022, p. 6), treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat ook aan deze vrees geen enkel geloof kan worden gehecht. Immers wordt dienaangaande in de bestreden beslissingen op goede gronden het volgende gemotiveerd: “*Tot slot haalt u ook aan dat u vreest om vervolgd te worden door uw oom, die in uw kindertijd gewelddadig tegen u was, en die een alcoholprobleem heeft (A. (...) II, p.6). Echter haalt u deze vrees pas aan op het einde van uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, hetgeen nefaste gevolgen heeft voor de geloofwaardigheid van deze vrees. Gevraagd waarom u nooit eerder over deze problemen vertelde, noch bij DVZ, noch bij uw vorige persoonlijke onderhoud op het CGVS, antwoordt u dat u gespannen was tijdens de interviews, maar nu de kans had om het te zeggen (A. (...) II, p.7). Uiteraard is stress geen afdoende verklaringen voor de totale ommissie van een bepaalde vrees voor vervolging. Hierbij komt nog eens dat u er wederom niet in slaagt om coherente verklaringen af te leggen over voornoemde beweerde geweld door uw oom. Zo zegt u initieel dat het jaren geleden plaatsvond, maar dat u daarna alleen woonde (A. (...) II, p.6). Gevraagd of u nog problemen heeft gekend met uw oom sinds u niet meer thuis woonde, antwoordt u: "Ja, nog één keer is hij naar het werk van mijn moeder gegaan... Daar heeft hij alles kapot gemaakt." Uzelf zou daarbij aanwezig geweest zijn nadat hij u gedwongen had om mee te komen. Gevraagd of u op dat moment nog thuis woonde, antwoordt u bevestigend (A. (...) II, p.7). Gevraagd of er dan ook nog ooit iets gebeurd is met uw oom nadat u niet meer thuis woonde, antwoordt u: "Ja, dat was wat ik nu net vertelde, ik had het eventjes niet door." (A. (...) II, p.7). Bovenstaande divergerende en onduidelijke verklaringen maken dat er ernstige twijfels bestaan over oom zijn gewelddadig gedrag naar u toe, en geen enkel ernstig geloof kan worden gehecht aan de bewering dat u hier nog mee geconfronteerd zou zijn geweest nadat u niet meer thuis woonde.*”

In het verzoekschrift wordt desbetreffend slechts gesteld dat eerste verzoekende partij volhardt in haar verklaringen, waarmee verzoekende partijen evenwel op geen enkele wijze *in concreto* afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen de door hen gevreesde problemen bij terugkeer naar Georgië geenszins aannemelijk hebben gemaakt.

2.2.7. Daarenboven is de Raad van oordeel dat, zelfs indien er enig geloof zou kunnen gehecht worden aan de door hen gevreesde problemen in Georgië, verzoekende partijen hoe dan ook niet aantonen dat zij wat betreft de door hen aangehaalde problemen geen beroep konden doen – of bij nieuwe problemen in geval van een eventuele terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige autoriteiten.

In de bestreden beslissingen wordt desbetreffend immers terecht het volgende gemotiveerd: “*Zelfs indien enig geloof zou worden gehecht aan u en uw vrouw haar beweerde vrees voor uw vrouw haar Armeense familie, of voor haar vader, of voor uw oom,-quod non- dient opgemerkt te worden dat jullie op bescherming zouden kunnen rekenen van de Georgische autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven zijn reeds genomen, die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.*”

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat jullie bescherming gezocht hebben, maar deze niet gekregen hebben. U slaagt hier echter niet in. U wijst er op dat uw schoonvader een politieagent is in

Georgië (A. (...) II, p.6). U laat het echter na om ook maar enig bewijsstuk neer te leggen van zijn beroep. Ook hebben u en uw vrouw weinig tot geen verdere info over zijn werk als agent. Uw vrouw weet enkel waar zijn politiekantoor gelokaliseerd was, en dat hij "met auto's rondreed" (A'. (...) II, p.5). Het profiel van uw schoonvader als politieagent is dan ook een loutere blote bewering, die u op geen enkele manier staft met objectieve stukken of gedetailleerde verklaringen. Echter, zelfs indien aangenomen zou worden dat uw schoonvader effectief bij de politie werkt, betekent dit niet vanzelf dat uw schoonvader daardoor vrijgesteld is van gerechtelijke vervolging. Zoals blijkt uit de beschikbare COI zijn er meerdere controleorganen en instanties waartoe een burger zich voor zijn rechtsbescherming in Georgië kan richten. U heeft echter geheel nagelaten dit te doen, waardoor u geenszins hard maakt dat u bij terugkeer naar Georgië geen aanspraak zou kunnen maken op bescherming."

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met voormelde motivering, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter voormelde bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

Waar verzoekende partijen in hun verzoekschrift citeren uit de door verwerende partij bijgebrachte "COI Focus" betreffende "Georgië – Algemene Situatie" van 24 februari 2022 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie) teneinde de uitdagingen die er nog bestaan in Georgië, onder meer wat betreft corruptie en het garanderen van transparantie en professionaliteit in gerechtelijke procedures, te benadrukken, meent de Raad dat verzoekende partijen hiermee niet kunnen volstaan om een ander licht te werpen op de conclusie van verwerende partij dat uit het geheel van de beschikbare informatie blijkt dat in het algemeen gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten.

De Raad onderstreept overigens dat de vaststellingen in de bestreden beslissingen omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Georgische overheden bevestiging vinden in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Verzoekende partijen kunnen dan ook niet volstaan met een verwijzing naar de algemene situatie in Georgië om aan te tonen dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, doch dienen zulks *in concreto* aan te tonen. Gelet op bovenstaande vaststellingen, blijven zij desbetreffend echter manifest in gebreke.

Ook met een verwijzing naar het louter gegeven dat de *State Inspector's Office* in december 2021 werd opgedoekt, tonen verzoekende partijen geenszins aan dat zij bij terugkeer naar Georgië geen aanspraak zouden kunnen maken op bescherming vanwege hun nationale autoriteiten. Immers blijkt uit voormelde COI-Focus dat er nog steeds meerdere controleorganen en instanties zijn waartoe een burger zich voor zijn rechtsbescherming in Georgië kan richten, ook in geval van wangedrag door leden van de ordehandhaving (zie p. 52-54).

2.2.8. Tot slot treedt de Raad de commissaris-generaal eveneens bij waar deze inzake de door verzoekende partijen bijgebrachte documenten het volgende stelt: *“De documenten die u neerlegt kunnen deze conclusie niet wijzigen. Uw paspoort, identiteitskaart, rijbewijs en huwelijksakte staven uw identiteit en afkomst uit Georgië, dewelke niet betwist worden door het CGVS.”* Door verzoekende partijen worden geen concrete elementen aangebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.9. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst, Georgië, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen.

2.2.10. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 8 april 2022 en 26 augustus 2022 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.11. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen de door hen gevreesde problemen bij terugkeer naar Georgië geenszins aannemelijk hebben gemaakt en bovendien niet aantonen dat het hen in Georgië aan nationale bescherming ontbeert, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.12. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT